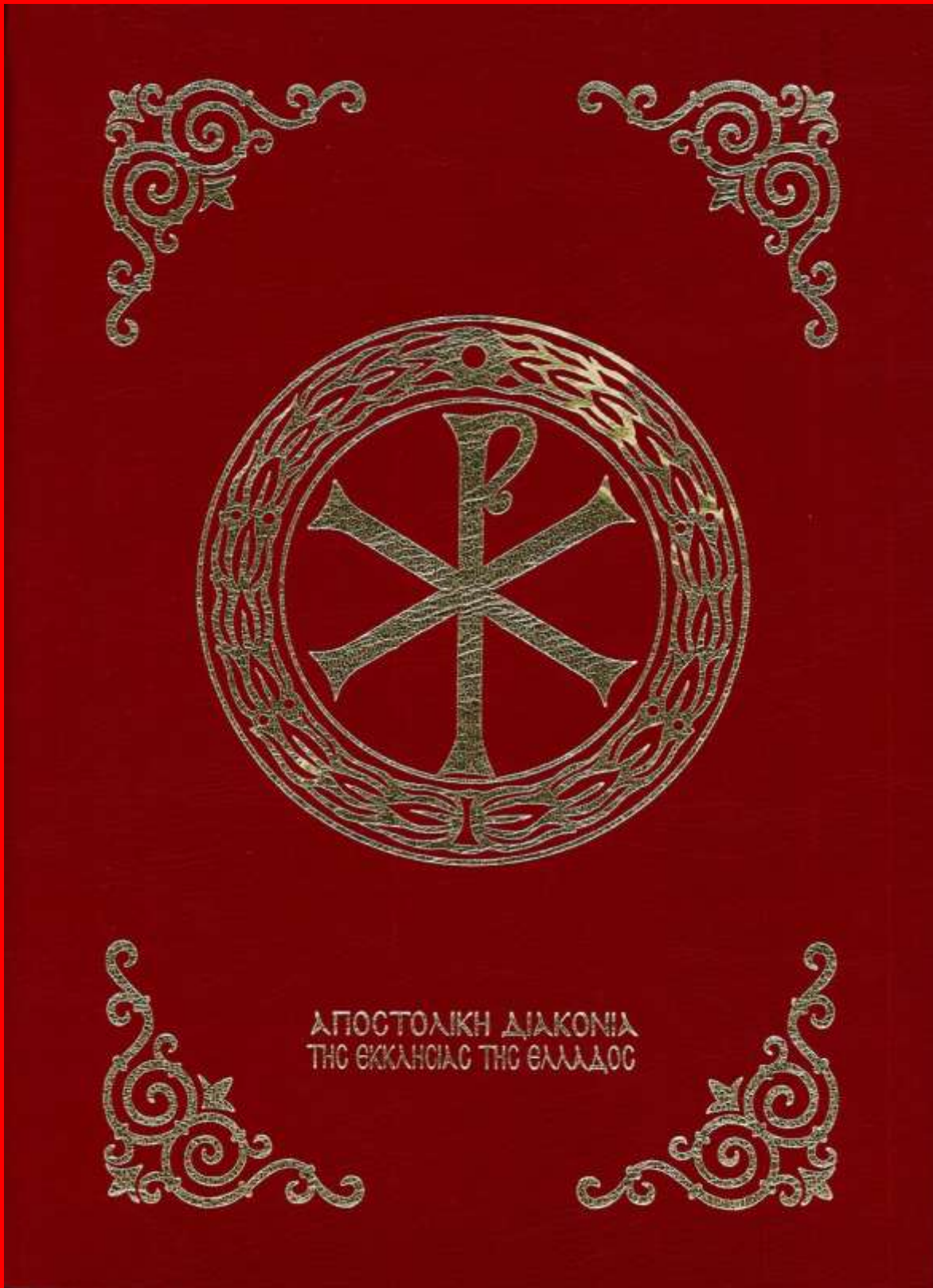

TEZAU LITURGIC
15 DECEMBRIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

SLUJBA
SF. IERARH-MUCENIC
ELEFTERIE,
EPISCOPUL ILIRICULUI

ATENA, 2020

15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἰς τό· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσθῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῆς εὐσεβείας τῷ φέγγει καταλαμπόμενος, τοὺς ἐν νυκτὶ τῆς πλάνης, ἠλευθέρωσας μάκαρ, ἐπὶ σκότους ἀγνωσίας σαῖς διδαχαῖς, ἱερὲ Ἐλευθέριε, καὶ ἐναθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, διπλοῦν στέφανον ἀπείληφας.

Τῆς Ἐκκλησίας προστάτης Πάτερ γενόμενος, ὡς τῆς Ἀνθίας γόνος, τῆς θεόφρονος ὄντως, καὶ μύστης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεις λαοὺς, τοὺς πρὶν ἀφρόνως τὸ σέβας οἶα θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς δαίμοσιν.

Τῶν ἐπιτόκων γυναιῶν Πάτερ κηδόμενος, ἔλευθερίαν δίδως, τῷ ναῷ σου φοιτήσας, τὴν εὐπλοίαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαιτοῦσιν ἐπέδωκας· καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς θαύμασιν.

Τοῦ μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στερρῶς ὑπήνεγκας, Ἀνδριανοῦ μὴ πτήξας, τὰς δριμείας κολάσεις, τῷ ἔρωτι τοῦ Κτίστου ὅλους ἀλούς, Ἐλευθέριε πάνσοφε·

καὶ τὴν τεκοῦσάν σε σύναθλον προσλαβών,
ἀνελήλυθας γηθόμενος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Εὐαγγελίου ἐνδεδυμένος τὴν χάριν, Ἱεράρχης θεῖος
ἐχρημάτισας, ὡς ἀρετῶν δοχεῖον, Ἐλευθέριε μακάριε·
καὶ τὴν στολὴν τὴν ἀγίαν, οἰκείοις αἵμασι φοινίξας,
μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἠρίστευσας, τῆς ἀπάτης καθελὼν
τὸ κράτος· ὡς γὰρ ἄσαρκος Ἅγιε, ἠγωνίσω ἐν σαρκί,
καὶ ἐπαξίων ἐπάθλων ἔτυχες, Ἱερομάρτυς σοφέ, παρὰ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὴν χάριν τῶν σοφῶν Μαθητῶν, λαβὼν παρὰ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Ἱεράρχα καὶ τὸν δρόμον τὸν αὐτῶν,
διήνυσας προθύμως· διό σε κατ' ἀξίαν,
ἀνευφημοῦμεν Ἐλευθέριε.

*Στ.: Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ
οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.*

Τὸ ψεῦδος σοῖς ἐν λόγοις σοφέ, ἐλέγξας Ἐλευθέριε,
τῇ ἀθλήσει τὸν τοῦ ψεύδους εὐρετὴν, ἀπέκτεινας καὶ
τοῦτον, τέθεικας ὑπὸ πόδας, τὸν πρὶν μεγάλως
φρυαττόμενον.

*Στ.: Δίκαιος ὡς φοινίξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Τοῖς ὄμβροισ τῶν αἱμάτων σου, κατάρδευσον ἡμᾶς νοητῶς, Ἰεράρχα τοὺς τιμῶντάς σε πιστῶς, καὶ μνήμην ἐκτελοῦντας, τὴν θεῖαν σου ἐκ πόθου, καὶ τὸν Σωτῆρα μεγαλύνοντας.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τριάς ἀπειροδύναμη, Μονὰς ἢ τρισυπόστατος, Πάτερ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, λιταῖς Ἐλευθερίου, τοῦ Σοῦ θεράποντος δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἔρχεται, τεκεῖν ὑπὲρ κατάληψιν, ἡ Παρθένος τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, εἰς σωτηρίαν κόσμου, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε, προεορτίους ὕμνοις ἄδοντες.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον

Ἰερέων ποδήρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ρεῖθροισ ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σατᾶν. Διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίσει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Χαῖρε Πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμη, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνοῦντων τὸν τόκον σου.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ·
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν
στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν.

Σκεῦος ἱερώτατον, Πνεύματος Θείου γεγένησαι, τὴν
ψυχὴν καθηράμενος, παθῶν ἱερώτατε· ἔνθεν χρίσμα
Θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιερεὺς σὺ γεγονώς, καὶ
ποδηγέτης λαοῦ θεόφρονος, καὶ μάρτυς ἀπαράτρωτος,
τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φέροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος,
ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἠλόγησας, αἰκίζομένου ταῖς μάστιξι, καὶ
πυρὶ προσεγγίζοντος, τὸν νοῦν γὰρ προσήλωσας,
ἀνεικάστῳ πόθῳ, τῷ ὠραιότατῳ, κάλλει τοῦ Θεοῦ
ἐραστοῦ· οὗ τῷ γλυκίῳ ἐτρόθης ἔρωτι, Μαρτύρων
ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλάϊσμα, ἀθλητὰ
Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένη τελέσαντα, ἢ καλῶς
σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, διανύσαι δρόμον, σοὶ
περιπλακεῖσα, μέσον τοῦ σκάμματος σοφέ, καθάπερ
δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς σε ἰκετεύομεν, ὑπὲρ
ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἐκδυσώπει
πανόλβιε.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ Χριστῷ ἐκ νεότητος, σεαυτὸν ἀναθέμενος,
Ἱεράρχης ὄσιος ἐχρημάτισας, καὶ μαρτυρίου τοῖς
σκάμμασι, σοφέ Ἐλευθέριε, εὐσεβείας τὴν ἰσχύν,

ὑπὲρ ἥλιον λάμπουσαν, πᾶσιν ἔδειξας· διὰ τοῦτο ἀξίως ἐδόξασθης, ὡς κλεινὸς Ἱερομάρτυς, καὶ Ἐκκλησίας ἐδραίωμα.

Ἱερέων ἀγλάϊσμα, Ἀποστόλων ὁμότροπος, ἀληθείας ὄργανον θεοκίνητον, Πνεύματος θείου θησαύρισμα, καὶ κήρυξ θεόσοφος, καὶ λαμπρὸς ὑφηγητής, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, Ἐλευθέριε, τῶν ψυχῶν ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας, καὶ νομίμως ἐναθλήσας, περιφανῶς τεθαυμάστωσαι.

Τὴν στολὴν τὴν ὑπέρτιμον, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, λαμπροτέραν Ὅσιε ἀπετέλεσας, καὶ μετὰ δόξης ἀνέδραμες, ναὸν εἰς οὐράνιον, ὡς σεπτὸν Ἀρχιερεὺς, καὶ ὡς Μάρτυς περιίδοξος, Ἐλευθέριε, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, τῶν πιστῶς ἐορταζόντων, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους ἐχρημάτισας, μάκαρ Ἐλευθέριε· ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεῖα καὶ ἄρρητα μυστήρια, τὸ αἷμά σου ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον σεαυτὸν προσήγαγες· διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίσει τελούντων σὴν ἀεισέβαστον μνήμην, καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἤκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός, ὄνπερ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἢ Μητὴρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς. Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός;

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'. 7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες

εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ κείλη ψευδᾶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ

ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'. 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῶ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας, κηρύττων τὰς χάριτας, τῆς εὐσεβείας μυσταγωγὸς ἱερός, ἀνεδείχθης Ἐλευθέριε· καὶ μαρτυρίου ὑπελθὼν τὸν ἀγῶνα, τῆς ἀληθείας τὸ κράτος ἐξέφηνας, καὶ τὴν πλάνην κατήσχυνας, ἀνενδότῳ ἐνστάσει· ἐντεῦθεν διπλοῖς στεφάνοις, παρὰ Κυρίου δοξασθεὶς, τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς ἀποκατέστης, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἰερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Ἦχος β'.

Ἐξ ἀγαθῆς βλαστήσας ρίζης, ὡς ἄνθος ἱερὸν, ἐκ παιδὸς ἀνετέθης Κυρίῳ, ὡς Σαμουήλ ὁ θεῖος, Ἐλευθέριε ἔνδοξε· καὶ ἱερωσύνης τὴν στολὴν κληρωσάμενος, ἀποστολικῶς Θεῷ ἱεράτευσας, εὐθυτάτη καρδίᾳ, καὶ ἀμέμπτῳ ζωῇ· καὶ ἀθλητικοῖς σκάμμασι, μεγαλύνας Χριστόν, πικροτάτων πόνων, ὄφθης ἀνώτερος, καὶ μεγάλων ἐπάθλων ἠξίωσαι· διό σου δεόμεθα· ἐλευθέρωσον ἡμᾶς τῶν ἐν βίῳ ἀναγκῶν, καὶ πρέσβευε Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος γ'.

Τὸ τῆς χάριτος ἱεουργῶν Εὐαγγέλιον, ὡς Ἀποστόλων ζηλωτής, Ἐλευθέριε πάνσοφε, πράξει τὸν λόγον ἐσφράγισας, ἀθλήσας στερρότατα· οὐκ ἔπτηξας γὰρ Ἄγιε, τὰς τῶν τυράννων ἀπειλάς, καὶ ἀνυποίστων βασάνων, κατετόλμησας ὡς ἄσαρκος· καὶ ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον προσενεχθεὶς Κυρίῳ, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀπειλήφας, καὶ ἀφθαρσίας διαδήματι κεκόσμησαι· διὸ τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, δίδου τὴν ταχυτάτην ἀρωγὴν, αἰτούμενος πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Τῆς οἰκείας σαρκός, μηδόλως φεισάμενος, ὑπερφυέσι πόνοις ὠμίλησας, ἀνενδότῳ ψυχῇ, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· καὶ πυρὸς καὶ σιδήρου, ἀμβλύνας τὴν δύναμιν, τὴν ἱεραρχίαν λαμπροτέραν ἔδειξας, μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν· ἀλλ' ὡς τῶν ἄνω κληρονόμος ἀγαθῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς πάσης

ἀνάγκης καὶ θλίψεως, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ἱεράρχαις Ἀθλητὴν, καὶ ἐν Μάρτυσιν λειτουργὸν Χριστοῦ ἱερώτατον, Ἐλευθέριον τὸν θεῖον Ἱερομάρτυρα, τῶν εὐσεβῶν αἰ χορεΐαι, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν· ἀποστολικῶς γὰρ Κυρίῳ ἱερατεύων, μαρτυρικῶν ἀγώνων στάδιον ἤνυσεν, ἕξω κόσμου καὶ σαρκὸς γενόμενος, ἐν τῇ ἐνώσει τοῦ κρείττονος· καὶ ὑπερκοσμίων ἐπάθλων, μέτοχος γενέσθαι ἀξιωθείς, τῆς πεποθημένης θεώσεως τὸν καρπὸν ἐτρέψησεν, ὁρῶν Χριστοῦ τὴν λαμπρότητα, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἥσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι·
προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαρίας, Βάτον πυρὶ καίεσθαι,
καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς θεότητος·
Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ, καὶ Μάγοι
πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ
σπαργανούμενον, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ
Σπηλαιίου, Ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος
ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Ἰλλυρικοῦ ὁ ποιμὴν, τῶν Ἀποστόλων
μιμητὴς καὶ ὁμότροπος, ὁ λόγῳ καταπυρσεύσας, τοὺς
ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, ὡς ἱερομύστης ἐνθεώτατος, σοφὴ

Ἐλευθέριε, εὐσεβείας ἐδραῖωμα, ὁ μαρτυρίου, διανύσας τὰ σκάμματα, ὡς ἀσώματος, καὶ αἰσχύνας τὸν δράκοντα· λύχνος ὁ τηλαυγέστατος, τῆς θείας χρήστοιτος, ὁ τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, φωταγωγῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ πᾶσι πρεσβεύων, ἰλασμὸν καὶ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στ.: Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.

Χαίροις, ὁ ἐναθλήσας στερῶς, ὡς Ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ ἱερώτατος, καὶ πᾶσαν καταπατήσας, τῶν δυσμενῶν τὴν ἰσχύν, ἐν τῇ ἀνευδότῳ καρτερίᾳ σου· πυρὸς γὰρ φλογίζοντος, τὴν ὀρμὴν οὐ κατέπηξας, ἔχων τὴν φλόγα, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, Ἐλευθέριε, μυστικῶς σε δροσίζουσιν· ὅθεν καὶ εὐτονώτερος, σιδήρου γενόμενος, κατηγωνίσω εἰς τέλος, τὸν πονηρὸν κοσμοκράτορα, αἰτούμενος πᾶσιν, ἰλασμὸν καὶ σωτηρίαν, καὶ θεῖον ἔλεος.

Στ.: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Εἴφει, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδρικῶς, τελειωθέντα σε ἰδοῦσα συμμετοχος, ἡ μήτηρ σου ἡ Ἁγία, τῶν σῶν ἀγώνων σοφέ, ἀληθῶς ἐδείχθη Ἐλευθέριε· μεθ' ἧς καθικέτευε, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, ἐλευθερίαν, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν, δοῦναι ἅπασιν, τοῖς πιστῶς σε γεραίρουσι· χάριν γὰρ θείαν ἔσχηκας, πληροῦν τὰ αἰτήματα, καὶ γυναίξιν ἐπιτόκοις, ἐπικουρεῖν δεομέναις σου· καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν διδόναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῆς ἱεραρχίας σου Ὅσιε Πάτερ, τὴν στολὴν ἐφοίνιξας, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ σταδίου ἀνδρικῶς τελειωθέντα ἰδοῦσά σε, ἐπιπεσοῦσα ἠσπάζετο τὸ γλυκὸ τέκνον, ἢ καλῶς γεννησαμένη καὶ θρεψαμένη σε· διὸ καὶ τμηθεῖσα τῷ ξίφει, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετὰ σοῦ συνεισηλθεν. ὦ μακαρίας μητρός! ὦ μαστῶν ἱερῶν! οὓς ἐθήλασας μάκαρ Ἐλευθέριε, καὶ τῆς φύσεως τὸν Πλάστην ἐπέγνωσ. Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον.

Ἐπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννηῆσαι ἤκει, Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς, μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε, ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε· πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον

Ἰερέων ποδήρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ῥείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σατᾶν. Διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Δόξα. (τὸ ἴδιο ἐλαφρῶς παραλλαγμένου καὶ διὰ τὴν Ἁγία Ἀνθίαν)

Ἰερέων ποδήρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ρείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σαταῦν. Διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, σὺν τῇ μητρὶ σου Ἀνθία, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν ὑμῶν ἄθλησιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Χαῖρε Πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Θεῶ ἀπὸ παιδός, ἀνετέθης θεόφρον, καὶ μύστης ἱερός, καὶ σοφὸς ὑπηρέτης, ἐδείχθης τῆς χρηστότητος, τοῦ Χριστοῦ Ἐλευθέριε, ἐναθλήσας δέ, ἀνδρειοτάτη καρδία, διπλοῦν στέφανον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη, ἐδέξω μακάριε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Τὸν πάντων Ποιητὴν, συλλαβοῦσα ἀφράστως,
προέρχεται τεκεῖν, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ, Παρθένος ἢ
πανάμωμος, εἰς βροτεῖαν ἀνάπλασιν· ὑπαντήσωμεν,
τούτῳ εὐθεία καρδιά, δόξα λέγοντες, τῇ Σῆ ἀρρήτῳ
κενώσει, Χριστὲ πολυέλεε.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὶ προκατάλαβε.*

Τὸν νοῦν σου ἐλεύθερον τῶν σφαλλομένων τηρῶν,
ποιμὴν ἱερώτατος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης
μακάριε· ὅθεν καὶ ἐναθλήσας, στερρότατη καρδιά,
ᾧφθης Ἱερομάρτυς, εὐκλεῆς τοῦ Σωτῆρος· διό σε
Ἐλευθέριε, φαιδρῶς μακαρίζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἡ κτίσις ἀγάλλεται προαισθομένη ἐν γῆ, τεχθῆναι
ἐρχόμενον ἐκ τῆς Παρθένου ἀγνῆς, τὸν πάντων
δεσπόζοντα· ᾧπερ καὶ ἐκ Περσίδος, οἱ θεόφρονες
Μάγοι, ἤξουσι προσκυνῆσαι, μετὰ δώρων ὡς βρέφος·
διὸ προεορτάσωμεν, Αὐτοῦ τὰ γενέθλια.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεου,
Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.*

Τοῖς στερροῖς ἀγῶσί σου, Ἱερομάρτυς, τὸν Χριστὸν
ἐδόξασας, τὸν σὲ δοξάσαντα λαμπρῶς· Ὃν ἐκτενῶς
καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν ἱερὲ Ἐλευθέριε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἡ Θεοτόκος, τοῦ τεκεῖν ἐν σώματι, τὸν Ὑπερούσιον Θεόν· οὗ προεόρτιον αἶνεσιν, τοῖς γενεθλίοις, πιστοὶ ἀναμέλψωμεν.

Εἶτα τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.*

Στ.: *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Εὐαγγέλιον, τὸ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Ἀγ. Χρυσοστόμου Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἀνύσας, τῷ Δεσποτικῷ θρόνῳ παρέστης, ὡς ἱερεὺς καὶ ἀθλητῆς, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· τὴν γὰρ κλήσιν τοῖς ἔργοις βεβαιῶν, τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας τὰ ἀγαθὰ ἐκήρυξας, τοῖς δεδουλωμένοις τῇ ἀμαρτίᾳ· καὶ νῦν Ἀγγέλοις συνῶν, καὶ τὴν μυστικὴν θυσίαν Θεῷ ἀναφέρων, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου δύο.

Ὁ α' Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: *Παθῶν ἐλεύθερόν με δεῖξον παμμάκαρ. Ἰωσήφ.*

Ῥδὴ α' Ἦχος α'. Ῥδὴν ἐπινίκιον

Παθῶν ἀμαυρότησι, δεδουλωμένον, φαιδραῖς
ἱκεσίαις σου, Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρωσον,
ὅπως ὡς δοῦλόν σε Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ᾠδαῖς.

Ἀθλήσεως ἔλαμψας, καθαρωτάταις, αὐγαῖς ἱερώτατε,
ἐπιχρώσας αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ γέγονας
φωτοειδής, διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῳ νοί, ἐκ
νεότητος, σαρκικοῦ φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας,
καὶ τῶν θαυμάτων δαψιλῆ, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίου

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς
ἔμψυχος θάλαμος, καὶ τερπνὸν Παλάτιον, τὸν
Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὅπερ ἡμεῖς, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: *Θεῖου Ἐλευθέρου
ἱερῆα τιμάω, Πάτερ.*

Ῥδὴ α' Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου παρεστηκώς, σὺν Ἀγγέλων
τάγμασιν, Ἐλευθέριε σοφέ, τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε
αἰεὶ, ἐλευθέρωσον παθῶν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἐκλελεγμένος ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης
ἐνδοξε, ὥσπερ πάλαι Σαμουήλ, καὶ θείῳ Πνεύματι
χρισθεῖς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς λαὸν ἐποίμανας.

Ἱερουργὸς μυστηρίων τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγονὼς
ἐλάμπρυνας, τὴν στολήν τὴν ἱεράν, μαρτυρίου αἵματι
Σοφέ, ἐν σταδίῳ καρτερῶς ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίου

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγωγόν, Θεὸς Λόγος
πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν
σεσάρκωται· διό, Θεοτόκον σε πιστοὶ αἰεὶ δοξάζομεν.

Ῥδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου

ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἐλόμενος, ἀλγηδόνας φέρεις
τοῦ σώματος, ἐνηδυνόμενος Σοφέ, ταῖς ὀδύνας καὶ
θλίψεις· διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπείληφας.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, Ἀθλητὰ θεόφρον
κρατούμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυτόν, ἐπιρρίπτεις
τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος, πυρὶ
Ἐλευθέρει.

Ἐν ἱερεῦσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς
στερρότατος, ἀναδειχθεὶς στέφος διπλοῦν, ἐκομίσω
Μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ παντὸς
ὀπτανόμενος.

Θεοτοκίου

Ῥάβδον δυνάμεως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ
στηριζόμεθα· σὲ γὰρ ἐτύπου Ἀαρών. Ῥάβδος ποτὲ
βλαστήσασα, ἀγεώργητε Ἀγνή, περιστερὰ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νοὸς στερρότητι Σοφέ, ὀπλισάμενος χαίρων, τὴν
ὁδὸν διανύεις, τοῦ μαρτυρίου σαυτόν, ἐθελουσίως
προδούς, τοῖς ζητοῦσι, Μάρτυς ἱερώτατε.

Ἐκ θείου Πνεύματος λαβών, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, μιμητῆς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων Σοφέ, σαγήνη μαρτυρική σαγηνεύων, λαοὺς πρὸς εὐσέβειαν. Λαμπρύνας θείας ἀρεταῖς, τὴν ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, Μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίου

Ἐκπλήττει νοῦν καὶ ἀκοήν, τὸ μυστήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου Κόρη· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Κάθισμα. Τὸν τάφου σου Σωτήρ

Ἐλεύθερον τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, γνησιώτατος δοῦλος, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, τοὺς καλῶς σοι ποθήσαντας, ἐναθλήσας δέ, ὡς ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλοῦν ἐδέξω τὸ στέφος, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Ἦδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων

Οὐ χάσματα λεόντων, οὐ βράσματα πυρός, οὐ δεινῶν ἐπίτασις, τὸ εὔτονον τῆς σῆς, ἱερομύστα

ἐχαύνωσε καρτερίας, ἀλλ' ὡς ἀδάμας ταῖς βασάνοις ἐνετρύφας, ζήλω θεϊκῷ πυρπολούμενος.

Ναμάτων ζωηρῶν, τὸ στόμα σου πλησθὲν, ποταμοὺς ἠρεύξατο, ἐνθέων διδαχῶν, Ἰερομάρτυς βυθίζοντας ἀνομοούντων, ἐρεσχελίας καὶ ἀρδεύοντας καρδίας, τῶν ἐπεγνωκότων Χριστὸν τὸν Θεόν.

Μεγάλως σε δοξάζων, ὁ σὸς Δημιουργός, ὑπὲρ οὗ προήρησο, τὸ πάσχειν Ἀθλητά, περιστερὰν καταπέμπει κομίζουσάν σοι, τροφήν Ἀγγέλων ἰσαγγέλῳ γεγονότι, ἄθλων φανοτάταις λαμπρότησιν.

Θεοτοκίου

Ἐξέστησαν ὀρῶσαι, Ἀγγέλων στρατιαί! πῶς ὁ ἀθεώρητος, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ὠράθη Παρθένε Θεοκυῆτορ· ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιῶσαι, πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις

Ἐπῆρξε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πανώλεθρος δράκων, ἀλλ' ἀναιδής, ἤλεγκται ὁ ἄθλιος, τοῦ ἱεράρχου τοῖς ποσίν, ἐν σταδίῳ συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος, Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἱερώτατε Μάρτυς ὡς νικητής, ἄριστος εἰσέδραμες ἐν πυριφλέκτῳ κραβάτῳ, ὡς ἐν δρόσῳ ἀγαλλόμενος.

Ἐπὶ τοῦ σκάμματος, ἐστὼς διήλεγξας, τοῦ τυράννου τὸ θράσος εἰδωλικόν, τοῦτον τροπασάμενος, Ἰερομάρτυς ἀθλητά, ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος.

Θεοτοκίου

Ῥημάτων ἄκουσον, ἐμῆς δεήσεως, Παναγία Παρθένε· σὺ γὰρ ἐλπίς, πάντων καὶ βοήθεια, τῶν ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενῶς προσκαλουμένων σε.

Ῥδὴ ε' Τὴν σὴν εἰρήνην

Δολίαις μηχανώμενος, συλᾶν σε λαλιαῖς, Μάρτυς ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, γέλωσ ὁράται τῇ σοφίᾳ σου, ὁ σοφιστῆς κακίας κατασεσοφισμένος.

Ἐν ἄρματι αἰρόμενος, τῶν θείων ἀρετῶν, Ἐνδοξε τὸ ὕψος ἐπέφθασας, τοῦ μαρτυρίου καὶ κατέρραξας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸ ἐπηρμένον θράσος.

Ἴδεῖν τὴν ὠραιότητα, παθῶν τοῦ Ἰησοῦ, Ὅσιε σαυτὸν καθωραΐσας, τοῦ μαρτυρίου ὠραιότησι, καὶ πρὸς αὐτὸν μετέβης, στεφθεῖς λαμπρῷ στεφάνῳ.

Θεοτοκίου

Ἐενίζει πᾶσαν ἔννοιαν, τὸ θαῦμά σου Ἀγνή· τίκεις γὰρ τὸν Θεὸν μετὰ σώματος, καὶ τὸν τροφέα τρέφεις γάλακτι, πειραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα, αὐτὸς ὡς οἶδε μόνος.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ἴδὼν τὸ εὔτονον ὁ Χριστός, καὶ ἀκαταγώνιστον ὄντως, τῆς καρτερίας σου Πάνσοφε, σοὶ ὡς τῷ Προφήτῃ τροφήν οὐράνιον, ἐκπέμπει δι' ὀρνέου, σὲ ἐνισχύουσαν.

Οὐ δειλιάσασα ἢ σεμνὴ καὶ ἱερωτάτη σου μήτηρ, τὴν τῶν Τυράννων ὠμότητα, σοῦ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τελειοῦται, ὡς συναθλοῦσά σοι.

Νικήσας πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κεκινημένην κατὰ σοῦ, Μάρτυς παράταξιν ἔφραξας, στόματα λεόντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν μεταποιήσας τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίου

Ἴδου Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, λύσιν τῶν παισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ λαῷ σου, μόνη Πανύμνητε.

Ῥδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωῦν

Ὁ ἐπίσημος κριός, τῶν θρεμμάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ λογικός, τῶν ἀγόνων ἢ τρυφή, δοξάζεται, Θεὸν δοξάσας, οἰκείοις μέλεσι.

Νευρωθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν ἀνανεύσεσι Σοφέ, ἐξενεύρισας ἐχθρόν, πολυμήχανον στερρῶς, αἰίδιμε, Μαρτύρων κλέος, ἱερωσύνης κανών.

Πρὸς αἰκίσεις καρτερῶν, πρὸς τὸ πῦρ αὐτομολῶν, κατεκοίμισας θηρῶν τῶν ἀγρίων τὰς ὀρμάς, ἀκοίμητον, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην, ἔχων διάθεσιν.

Θεοτοκίου

Ἀγίασματος Σκηνή, δεδειγμένη Μαριάμ, μιανθεῖσαν ἠδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἀγίασον, καὶ θείας δόξης, μέτοχον ποιήσον.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐδείχθης πανάριστος, καὶ στερρὸς ἀγωνιστής, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, μὴ φοβηθεὶς βασάνων, τὰς

προσβολάς, τὸ πῦρ δὲ ὑπεῖξέ σοι, καὶ σιδήρου ὀξύτης
νῶτα δέδωκε.

Ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, Ἐλευθέριε Σοφέ, εἰδωλικὴν
κατέκλυσας, δεισιδαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, τὴν
νίκην ἀράμενος, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου πολεμήτορος.

Ἡ γῆ μὲν τοῖς αἵμασιν, ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς, ὁ δὲ
ἀήρ ἠγίασται, τῷ καθαρῷ σου πνεύματι ἀληθῶς, πρὸς
λῆξιν οὐράνιον, ἀνιόντι, παμμάκαρ Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίου

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν
κυβερνήτην Κύριον τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ
δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην, παράσχου
τῇ καρδίᾳ μου.

Κουτάκιου Ἦχος πλ. β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς

Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερέων Ὅσιε, καὶ προτροπὴν τῶν
Ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε,
Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· Τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην
ἐορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον,
πρεσβέων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἐπίδε εὐσπλαγχνε Ζωοδότα, ὡς φιλόανθρωπος μόνος
καὶ οἰκτίρμων Θεός, τὴν τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν,
καὶ πανσθενεῖ δεξιᾷ σου Λόγε, τῶν παθῶν
ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην
ὕμνήσω Ἐλευθέριον· αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας
ἐγνωρίσθη σοι, καὶ καθηγίασται, καὶ ἀνετέθη σοι, ὡς

Σαμουήλ, ἀπὸ μητρὸς ἱερᾶς σοι τῷ Κτίσαντι,
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

*Τῆς ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου*

Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνοιο φύσει,

Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάνη.

Δίου Ἐλευθέριου δεκάτῃ πέφνε φάσγανα πέμπτη.

ᾠδὴ Ζ' Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων

Μεγαλυνέσθω ἔκραζες Σοφέ, στρεβλούμενος, νῦν ἐν
τῇ σαρκί μου ὁ Χριστός, οὐ δειλιῶ τὰς πυρακτώσεις
τῶν λεβήτων, οὐ πτοῦμαι θάνατον, οὐ τῶν θηρῶν τὰς
ὀρμὰς, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Μόνου Θεοῦ τὸ κάλλος ἐκζητῶν, μόνης αὐτοῦ δόξης
καὶ τυχεῖν ἐπιποθῶ· Στρεβλούσθω μου καὶ
πυρακτούσθω μου πᾶν μέλος, ἀνεβόας Ἐνδοξε·
ἐλευθερίαν ζητῶ, καταδουλοῦσαν Χριστῶ.

Ἀποσκοπῶν τὴν μένουσαν ζωὴν, Μακάριε, κόσμῳ
ἐνεκρώθης ἀληθῶς, καὶ ὡς χρυσὸς τῶν αἰκισμῶν
δοκιμασία, πυρωθεὶς ἐξέλαμψας, ἀποτεθεὶς
θησαυροῖς ἐπουρανίων μονῶν.

Θεοτοκίου

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρών, πανάμωμε, Λόγος
καθαρώτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς,
πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε,
προσγενομένου ἡμῖν, ἐξ ἀκρασίας παθῶν.

Άλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλώνι

Τυράννων ἤλεγξας θράσος, καὶ Βασιλέων ὀμότητα·
καὶ γὰρ μέσον πυρὸς ἠπλωμένος, Παμμάκαρ
ἀνέμελπες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ἐξέστησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων
στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν, δι' ἧς
καταβέβληκας, στερρῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν
κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροστασίαι, Ἀρχιερέων σύλλογος, καὶ
Ἀγγέλων πληθὺς, εὐφροσύνης πλησθέντες ἀγάλλεσθε,
ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν, τοῦ Ἱεράρχου καὶ Μάρτυρος.

Ἁγίας ρίζης ὡς ἄνθους, ἐλευθερίας φερόνυμε, ἀπὸ
θείας Μητρός, ἐκβλαστήσας, ὡς καρπὸς ἱερώτατος,
μαρτυρικοῦ δι' αἵματος, τῷ Χριστῷ προσήνεξαι.

Θεοτοκίου

Ἁγίων Ἁγιώτερα, ἐπουρανίων δυνάμεων, ἀσυγκρίτως
πασῶν ἀνεδείχθης, Μητροπάρθενε Δέσποινα, ὡς τὸν
Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς Κτίσεως.

Ψδὴ η'. Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι

Ἄθλήσει ἠνθήσατε, φυτὰ ὡς εὐθαλῆ, βασάνοις
κοσμούμενοι, Μαρτύρων καλλονή· καὶ νῦν
Παραδείσου ἄνθη ὄφθητε, θείαν εὐοσμίαν,
ἐκπέμποντες ἐνθέως.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου, τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, τὸ αἷμα τὸ
ἴδιον, ἢ μήτηρ προσκιρνᾷ· τῷ σῶ γὰρ λειψάνῳ

συμπλακεῖσα σεμνῶς, ξίφει τελειοῦται, καὶ ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰάσεων νόματα, θαυμάτων ποταμούς, προχέει τοῖς χρήζουσιν, ἢ θήκη σου σοφέ, ἐκπλύνοντας ῥύπον, ψυχοφθῶρων παθῶν, Μάρτυς ἱεράρχα· διὸ σε εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίου

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρα σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροὺς ποταμούς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις

Ὡς δεκτὸν ἱερεῖον ὀλοκαυτούμενον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πάτερ αἰδίμε, θείαν ὡς ὀσμὴν, πρὸς ὕψος τὸ οὐράνιον, τὴν εὐχαριστίαν, ἀνέμελπες ἐνθέως.

Πεποιθὼς ὥσπερ λέων ἀνόμους ἤλεγξας, καὶ πολλῇ παρρησίᾳ στόματα ἔφραξας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, πάλαι δυσφημούντων, ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

Ἄνυψῶν Ἱεράρχα πιστῶν τὸ φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος καὶ καταβέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, ἀσεβούντων καὶ ἔμελπες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας τῆς σῆς πανύμνητε, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν ὑλομανήσασαν, πρόρριζον ἐξήρανε, καὶ ἀνεβλαστησε, τὴν τῆς εὐφροσύνης, Παρθένε εὐλογίαν.

Ἦδὴ θ'. Τὴν ζωοδόχου πηγὴν τὴν ἀέναου

Στόμα Θεοῦ γεγονὼς ἐκ τοῦ στόματος, τοῦ ἀλλοτρίου λαὸν ματαιόφρονα, ἀφαρπάσας ἔδειξας κληρονόμον χάριτος, καὶ ἐναθλήσας στερρῶς σὺν ἱερεῦσι, καὶ ἀθληταῖς κατοικεῖς Ἐλευθέριε.

Ἡ καθαρὰ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῶν ἀρετῶν τὸ τερπνὸν καταγώγιον, ὁ ἀμνὸς ὁ ἄκακος, ὁ λαμπτήρ ὁ ἄδυτος, ἱεραρχῶν ἢ κρηπίς καὶ τῶν δογμάτων, ἀνευφημείσθω πιστῶς Ἐλευθέριος.

Φῶς κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, φῶς χρηματίσας ἡλίου φαιδρότερον· διὸ τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, ἐπιτελοῦντας παθῶν ἀκλύος ῥῦσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν σου λιταῖς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίου

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον Γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλόανθρωπος.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις

Τεμῶν μαχαίρα τῶν θείων λόγων σου, τὴν κεφαλὴν τοῦ ψεύδους Ἐλευθέριε Ὅσιε, τοῦ Χριστοῦ παρέσχες τὰ νικητήρια, πίστει καὶ ἀληθείᾳ· ὄθεν τιμῶμέν σε, ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοί, καὶ θεῖον κήρυκα.

Ἐκ γῆς ἀπάρας σοφὲ τὸ φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην τοῦ Δεσπότη τὴν ἔφεσιν, τοῦτο νοητῶς Πάτερ ἀνύψωσας· ὄθεν σαρκὸς ἠρνήσω, πᾶσαν εὐπάθειαν, καὶ ἐγκαρτερῶν ἐν τοῖς δεινοῖς, στερρῶς ἐνήθησας.

Ῥοαῖς αἱμάτων τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἱερὰν κοσμήσας σου στολὴν Ἰερώτατε, εἰς ἐπουράνιον σκηνὴν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τέλος εἰσέδυσ τοῦ μαρτυρίου σου, ἔνθα μνημονεύεις καὶ ἡμῶν, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίου

Ὑμνεῖν τὸν τρόπον τὸν ὑπερθαύμαστον, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ξένης σου κυήσεως Πάναγνε, ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὰ συστήματα· πάντα γὰρ ὑπερέχει νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ νοήσεις πάντων λογισμῶν, καὶ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ, πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμὴν, σοὶ δὲ προσφῦσα τῷ μόσχῳ, ὡς δάμαλις ἢ τεκοῦσα, συνανηρέθη· μεθ' ἧς σε, νῦν Ἐλευθέριε μέλπω.

Θεοτοκίου

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ καὶ βασάνων, τῶν αἰωνίων ὀ τάλας.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἰερωσύνης τὴν χλαῖναν ἀμφιασάμενος, τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ, ὡς ἐπάξιον σκεῦος, ἀμέμπτως ἱεράτευσας τῷ Θεῷ, Ἐλευθέριε πάνσοφε, καὶ ἐναθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, διπλοῦν στέφανον ἀπειλήφας.

Ἐνδεδυμένος τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τῶν διωκτῶν ὑπέστης, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας, ὡς ἄσαρκος καὶ πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν ἰσχὺν Ἐλευθέριε, καταβαλὼν ἐδοξάσθης παρὰ Χριστοῦ, τῶν θαυμάτων ταῖς δυνάμεσι.

Πυρὸς ὁμοῦ καὶ σιδήρου ἐν τῇ δυνάμει Χριστοῦ, ὡς Θεὸς Ἱεράρχης, τοὺς ὀρῶντας ἐκπλήττεις, ἀπήβλυνας τὴν δύναμιν ἐναθλῶν, ἱερὲ Ἐλευθέριε, καὶ ἐπαξίως ἐδέξω παρὰ Θεοῦ, τὰ βραβεῖα τῶν καμάτων σου.

Τοὺς ἐορτάζοντας πόθῳ Πάτερ τὴν μνήμην σου, καὶ πίστει προσιόντας, τῷ ἁγίῳ ναῷ σου, κινδύνων ἐλευθέρωσον καὶ παθῶν, Ἐλευθέριε Ἄγιε, σὺν τῇ Ἁγίᾳ μητρὶ σου ἐκδυσωπῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος Β'

Ὡς τῆς Θείας ἐλευθερίας ἐπόνυμος, τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος, Πάτερ κατηξίωσαι, καὶ εὐθαρσῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας· ὅθεν καὶ τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν νεανικῶς ἐκτελέσας, ἐν ἀμφοτέροις διέπρεψας, καὶ διπλοῦν εἴληφας τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον.

Ἴδου καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· Εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἢ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· Βηθλεὲμ γῆ, Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ

περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ
ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλόνητος.

Δοξολογία Μεγάλη

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τυπικὰ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ' καὶ ς' κλπ.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις Ἐλευθέριε ἱερέ, ἱερέων δόξα, καὶ Μαρτύρων
ἢ καλλονή· χαίροις ὁ παρέχων, δεινῶν ἐλευθερίαν,
τοῖς πίστει προσιούσι, τῇ ἀντιλήψει σου.

Τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐν Χριστῷ, τοῖς ἐν πλάνῃ οὔσι,
χρηματίσας μυσταγωγός, κληρονόμος ὄφθης, Σιών
τῆς ἐλευθέρας, ἀθλήσας Ἐλευθέριε, ὡς ἀσώματος.

